

14 • SPECIAL

BĂTĂLIILE UITATE, DIN ANUL 1918, CÂND ROMÂNII, ÎNAINTE ȘI DUPĂ PACEA DE LA BUCUREȘTI, IMPUSĂ DE PUTERILE CENTRALE, S-AU BĂTUT PE TOATE FRONTURILE, CHIAȚ ÎMPOTRIVA UNOR NOI DUȘMANI, PÂNĂ IERI ALIAȚI, ATÂT ÎN MOLDOVA, CÂT ȘI ÎN BASARABIA. PLUS LUPTLE VOLUNTARILOR ROMÂNI, PE FRONTURILE DIN ITALIA ȘI SIBERIA, ÎN ULTIMUL CAZ CEA MAI ÎNDEPĂRTATĂ CAMPANIE ROMÂNEASCĂ SUB STEAGUL TRICOLOR.

14 LUPTELE CU BOLȘEVICII ÎN MOLDOVA (1917-1918)

Revoluția bolșevică i-a pus pe foștii aliați în poziții opuse, astfel că o confruntare deschisă devine inevitabilă. Caz poate unic în istoria militară mondială, foștii aliați ajung să se lupte între ei pe front în fața inamicului, la Pașcani, Spătărești, Mihăileni, dar mai cu seamă la Galați, o bătălie grea în condiții defavorabile, prima în care armata română duce operațiuni combinate terestre, aeriene și navale.

22 CAMPANIA DIN 1918 PENTRU DEZROBIREA BASARABIEI

O campanie uitată, sau parțial ocultată, românii au intrat în Chișinău fără luptă, fiind primiți cu entuziasm. Dar bolșevicii se vor apăra puternic în restul regiunii, la Bălți, Tighina și în sudul Basarabiei, unde vor avea loc importante bătălii la Ismail, Chilia sau Vâlcov, și la Cetatea Albă.

36 LEGIUNEA VOLUNTARILOR ROMÂNI DIN ITALIA

Foști combatanți ardeleni în armata austro-ungară, deveniți voluntari pentru a lupta pentru România, povestea românilor care au luptat în ofensiva de la Vittorio Veneto care a pus capăt existenței Imperiului Austro-Ungar.

40 LUPTĂTORII ROMÂNI DIN RUSIA ȘI SIBERIA

Prima parte, povestea românilor luați prizonieri de ruși din armata austro-ungară, deveniți voluntari în armata română, primiți cu entuziasm la Iași, și care se vor bate alături de frații lor la Mărășești și Oituz.

44 DIVIZIA SĂLBATICĂ A ROMÂNILOR DIN SIBERIA

Cei ce nu au ajuns la timp, înainte de declanșarea revoluției bolșevice, au fost implicați în luptele alături de Legiunea Cehoslovacă pe întinsul Siberiei. Și-au făcut un nume temut și respectat de bolșevici, care i-au numit Dikaia Divizia, Divizia Sălbatică, și au luptat pe întinsul Siberiei până în 1920, ultimele bătălii fiind cele de la Șeragul și Kuitun, în februarie 1920. Ofițeri români li s-au alăturat, după ce au parcurs sute de kilometri deghizați, prin teritoriul frământat de război civil, până în Siberia, aici povestea lor.

03 • EDITORIAL

GEOPOLITICĂ

06 FLOTA RUSĂ A MĂRII NEGRE (I)

În contextul complicat în urma avansului Rusiei spre vest, început în 2014 cu anexarea Crimeii și războiul din Donbass, asistăm azi la faza următoare, securizarea Mării de Azov. Despre mijloacele Rusiei pentru a-și duce la îndeplinire planurile, azi prima parte din analiza dedicată Flotei ruse din Marea Neagră și a celorlalte capacități ofensive, vârful de lance al expansiunii rusești în regiune.

SUB FLAMURI STRĂINE

58 SUB FLAMURI STRĂINE

Dimitrie Cantacuzino, student în Franța în 1914, se înrolează voluntar în Legiunea Străină la izbucnirea războiului, avansat caporal, este decorat și citat pe ordin de zi.

GÂNDITORI MILITARI

60 GENERAL DE ARMATĂ FLOREA ȚENESCU

Luptător, profesor, gânditor militar și autor a numeroase studii, unul dintre cei mai importanți teoreticieni militari români

CONFRUNTĂRI MILITARE

74 BĂTĂLIA DE LA DEALUL SPIRII

O bătălie importantă, neglijată în istoria noastră, una dintre bătăliile revoluției de la 1848, a fost botezul focului pentru o generație ce va obține independența țării, și una dintre primele confruntări ale noii armate române moderne. Va fi și momentul de glorie al pompierilor, Ziua Pompierilor va fi data acestei bătălii.

VESTIGII ȘI MONUMENTE

66 MONUMENTUL EROILOR POMPIERI DIN BUCUREȘTI

BĂTĂLIILE MEDIEVALE

68 URMAȘUL VITEAZULUI. RADU ȘERBAN ȘI RĂZBOAIELE SALE

Venit la conducerea Munteniei după moartea lui Mihai Viteazu, Radu Șerban se va dovedi un abil diplomat și un iscusit comandant de oști, dovadă fiind cele trei bătălii majore ale sale, plus campaniile dificile, într-o epocă foarte complicată pentru țările române.

ARME ȘI MUNIȚII

88 175 DE ANI DE LA NAȘTEREA ARTILERIEI ROMÂNE MODERNE

Cum a renăscut această armă, cu ce tunuri, și prima victorie, scufundarea monitorului Podgorița

AȘII AVIAȚIEI

94 DAN VALENTIN VIZANTY

Un as uitat al aviației românești și destinul său

PREZENTĂRI

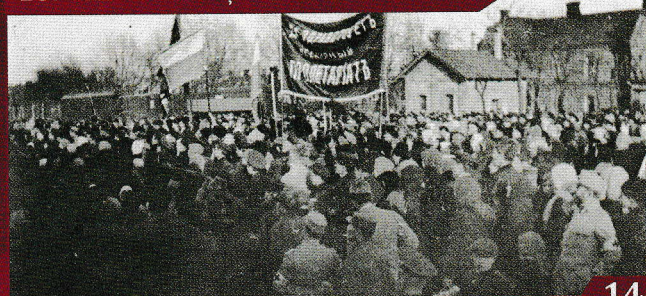
98 CĂRȚI, FILME

99 REVENIREA STATUII EROULUI NECUNOSCUȚ LA SATU MARE

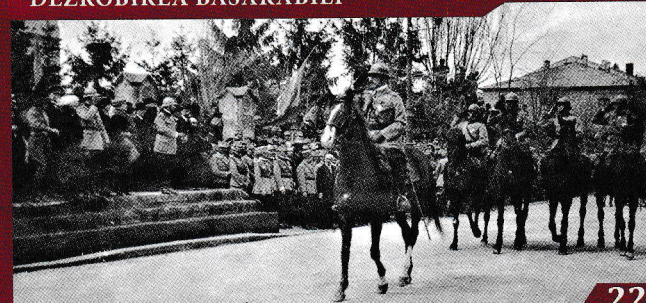
VASILE LUCACIU SFINTEȘTE DRAPELELE DE LUPȚĂ ALE VOLUNTARILOR ROMÂNI DIN ITALIA LA 5 DECEMBRIE 1918

LUPTELE CU BOLȘEVICII ÎN MOLDOVA

14

DEZROBIREA BASARABIEI

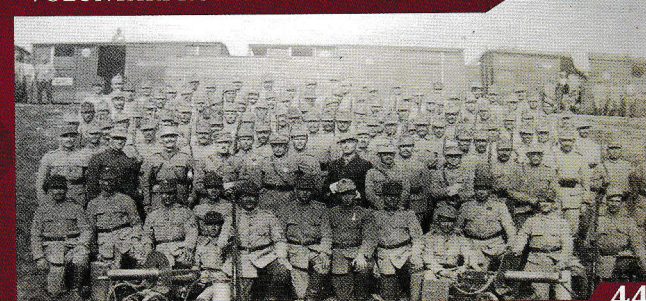
22

VOLUNTARI ROMÂNI DIN ITALIA

36

VOLUNTARI ROMÂNI DIN SIBERIA

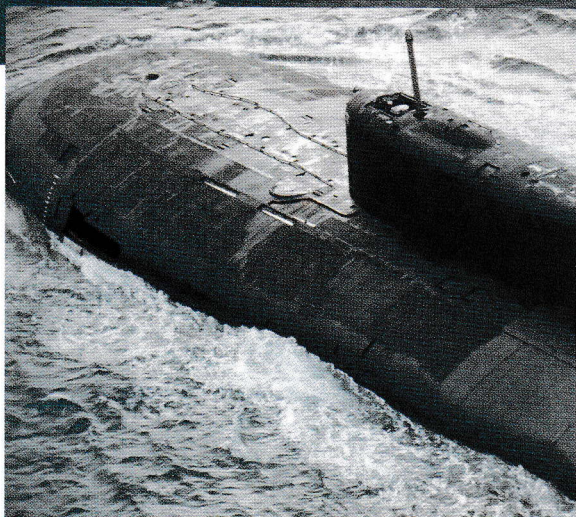

44

FLOTA RUSĂ A MĂRII NEGRE (I)

Col. (r) Constantin MOISA

REPERE PRIVIND FLOTA MĂRII NEGRE ȘI NOUA GRUPARE DE FORȚE ÎNTRUNITE A FEDERAȚIEI RUSE DISLOCATĂ ÎN PENINSULA CRIMEEA. EVOLUȚII RECENTE PE DIRECȚIA STRATEGICĂ DE SUD-VEST

SUS: NAVA RUSEASCĂ DE SPIONAJ PRIBALTIKA, CLASA BALZAM
JOS: SUBMARIN NUCLEAR CLASA TYPHOON

SCURTĂ RETROSPECTIVĂ ISTORICĂ

În antichitate, Peninsula Crimeea era cunoscută în lumea greco-romană drept Regatul Bosforan/Regnum Bosfori sau Bosforul Cimerian. Populația era un amestec de triburi și ramuri de triburi traco-cimeriene și scitice. La acestea s-au adăugat mai apoi negustorii greci și apoi romanii.

În secolul al XIII-lea tătarii invadează Europa, cucerind printre altele și cea mai mare parte a Bosforului Cimerian, care va fi cunoscut de acum înainte mai ales sub numele Crâm sau Crimeea.

Între 1441 și 1783 cea mai mare parte a Crimeei a făcut parte din Hanatul Crimeei (o parte din porturile din

sudul peninsulei erau controlate de Republica Genoveză).

În 1783 regiunea a fost anexată de Imperiul Țarist. Încă de atunci, a început politica transferului de populație. Rusia a mutat populația creștină (în majoritate români) stabilă în regiunile Hanatului Crimeei, în Munții Caucaz sau Siberia, înlocuindu-i cu ruși, sârbi, bulgari sau ucraineni. După Războiul Crimeei (1853-1856), parte din populația tătară a emigrat în Dobrogea, Anatolia și alte regiuni ale Imperiului Otoman.

Pe data de 18 octombrie 1921 s-a înființat Republica Autonomă Sovietică Socialistă Crimeea, parte

FLOTA MĂRII NEGRE (FMN) ESTE UN EȘALON OPERATIV-STRATEGIC DIN ORGANICA FLOTEI MARITIME MILITARE RUSE (FMMR), CARE OPEREAZĂ ÎN MAREA NEAGRĂ ȘI MAREA MEDITERANĂ ÎNCĂ DIN SECOLUL AL 18-LEA. NAVELE SALE SUNT DISLOCATE ÎN DIFERITE PORTURI DIN MAREA NEAGRĂ ȘI MAREA AZOV.

CONTEXTUL DE SECURITATE ÎN REGIUNE

În contextul geopolitic actual, este necesară o scurtă privire asupra situației generale de securitate și mai ales asupra situației specifice din Regiunea Extinsă a Mării Negre (REMN). Pentru o imagine cât mai apropiată de realitatea actuală, precizez că Moscova și-a actualizat în ultimii ani toate cele trei concepte geopolitice și strategice privind politica externă, securitatea națională, doctrina militară, inclusiv strategia nucleară. Contextul geopolitic actual și situația generală de securitate din această regiune, care în fapt reprezintă și zona noastră de interes, sunt caracterizate și influențate direct de evoluțiile recente din acest mediu de securitate, de apariția unor riscuri și amenințări noi, cum ar fi:

- conflictul din estul Ucrainei cu implicarea directă a Moscovei în sprijinul separatiștilor pro-ruși și riscul de extindere a confruntărilor militare;
- anexarea Crimeei și implicațiile acestui eveniment nerecunoscut de comunitatea internațională;
- implicarea Moscovei în conflictul din Siria și sprijinul acordat regimului lui Bashar Assad;
- intensificarea acțiunilor Grupării Navale Ruse din Mediterana și stabilirea unor noi baze militare permanente în Siria, dar și planificarea certă a desfășurării unor baze militare în Orientul Mijlociu, în alte zone ale lumii (foste baze sovietice) ca Vietnam, Cuba, Yemen, Seychelles, Libia etc.;
- activarea conflictului din Nagorno-Karabakh și extinderea bazei ruse din Erevan/Gyumri concomitent cu realizarea Sistemului de Apărare Aeriană Unificat Rusia-Armenia;
- dezvoltările politico-militare și economice cu evoluții contradictorii dintre Turcia și Rusia;
- implicarea confirmată a Rusiei în acțiuni directe de destabilizare a situației politice din țările balcanice, precum Macedonia, Albania etc.;
- influențele Moscovei asupra relațiilor dintre R. Moldova și Transnistria, dar și a relațiilor cu Abhazia și Osetia de Sud, integrate de facto deja în F. Rusă;
- deteriorarea relațiilor politico-militare dintre Occident (SUA, NATO), pe de o parte și Federația Rusă, pe de altă parte, inclusiv sancțiunile economice impuse de UE, dar și revenirea la Războiul Rece 2.0.
- unele măsuri specifice de apărare luate de NATO în această regiune, apreciate însă de Moscova ca amenințări directe și semnificative la adresa sa;

a Republicii Sovietice Federative Socialiste Ruse. Tătarii constituiau atunci peste 25% din populație. După al Doilea Război Mondial, când au recăpătat controlul asupra regiunii, în 18 mai 1944, autoritățile sovietice au deportat întreaga populație tătară în Asia Centrală. În 26 iunie 1944, minoritățile greacă, bulgară și armeană au fost de asemenea, deportate în Asia Centrală. La 30 iunie 1945 Republica Autonomă Sovietică Socialistă Crimeea a fost transformată într-o simplă regiune a Rusiei. În 19 februarie 1954, regiunea Crimeea a fost transferată de la RSFS Rusă la RSS Ucraineană, prin decret al Sovietului Suprem al URSS, prin bunăvoința lui N. S. Hrușciov, fără vreun referendum popular prin care populația locală să fie întrebată dacă este de acord cu acesta. Populația din Crimeea, de cca. 2.000.000 locuitori, este formată din: 58.32% ruși, 24.32% ucraineni și 12.03% tătari și alții.

PORTAVIONUL AMIRAL KUZNEȚOV, NAVA AMIRAL A FLOTEI RUSIEI

- unele acțiuni militare interne ale F. Ruse, cum sunt:
- planurile de modernizare și redислоcare a armamentelor nucleare și decizia politică de a trece, la nevoie, la folosirea acestora;
- extinderea din ultimii ani a zonei de responsabilitate a Districtului Militar Sud (DMS) și a Flotei Mării Negre;
- desfășurarea în REMN a unor sisteme de rachete cu capacități nucleare și a noilor rachete de croazieră, a rachetelor supersonice de apărare de coastă;
- dotarea FMN cu corvete, fregate și submarine purtătoare de rachete de croazieră și nucleare;
- creșterea numerică semnificativă a unităților din organica forțelor terestre, aeriene și navale, concomitent cu dotarea cu echipamente high-tech de ultimă generație.

Dacă adăugăm și implicarea directă în Siria, extinderea Bazei Navale de la Tartus, stabilirea unei noi Baze Aeriene la Hmeimin, în apropiere de Latakia (din noiembrie 2016 ambele cu caracter permanent), dar și a unor baze tactice la vest Palmira și Hama, avem imaginea cadrului general politico-militar și de securitate actual din REMN, din zona de interes a României.

După ce și-a adjudecat Crimeea ca teritoriu propriu, Moscova a preluat și facilitățile militare ale Ucrainei, fapt ce a permis restabilirea bazei navale permanente a FMN la Sevastopol, (deși ultimul acord între Kiev și Moscova garanta staționarea flotei ruse până în anul 2040). Anexarea Crimeei a asigurat Rusiei un avantaj major de securitate și o poziție privilegiată în gestionarea riscurilor și amenințărilor de securitate în REMN. În consecință, Moscova a început imediat să își consolideze poziția navală în bazinul Mării Negre, amplificându-și astfel proiecția forțelor către Marea Mediterană și Orientul Mijlociu.

ORGANIZAREA ȘI ÎNZESTRAREA FMN

Față de organizarea prezentată de majoritatea surselor deschise, există și o altă versiune, apărută în urmă doar cu câteva luni, care ne arată o nouă concepție de organizare a FMN, pe principiul grupărilor de forțe de tip întrunit (Joint). Unitățile FMN prezentate în anexa nr. 1 sunt prezente și în această analiză, însă aici apar și unele unități noi, toate acestea fiind acum constituite în cadrul „Grupării de Forțe Întrinite a Forțelor Armate” rusești aflată în compunerea „Comandamentului Strategic Întrunit Sud”. Aceasta poate fi o reproducere a conceptului care în literatura de specialitate occidentală se numește o structură militară organizată pentru îndeplinirea unei misiuni de luptă („mission oriented”). Această organizare întrunită este bine configurată, puternică, flexibilă și corespunde cerințelor operative și strategice militare actuale.

GRUPAREA DE FORȚE ÎNTRUNITE SUD A FA ALE F. RUSE DESFĂȘURATĂ ÎN CRIMEEA

Încă din primele zile ale agresiunii sale militare în estul Ucrainei și mai ales după anexarea Crimeei, Kremlinul, în mod deliberat, a „umplut” peninsula cu personal și echipamente militare. Dacă la 1 ianuarie 2014 FMN avea aproximativ 17.000 militari (din care 12.500 erau în Ucraina), în prezent numărul acesta a fost ridicat la 24.000 militari. De asemenea, a existat o creștere importantă și în ceea ce privește cantitatea și calitatea armamentelor și echipamentelor militare din dotarea FMN. Dacă F. Rusă a avut înainte de anexarea Crimeei dislocate 24 de nave de război, 92 vehicule blindate de luptă (VBL), 24 sisteme de tunuri grele, 59 de avioane de luptă și elicoptere și 2 submarine, în prezent aceste cifre au crescut de 6,8 ori pentru tancuri și VBL-uri, de 7,2 ori pentru tunurile grele, de 2,2 ori pentru avioane de luptă și elicoptere și de 3 ori pentru submarine.

Gruparea de Forțe Întrinite (GFI) constituită în Crimeea are în structura sa Componenta Terestră, Componenta Navală și Componenta Aeriană, prezentate în figura nr. 1 cu unele detalii.

Aceasta include: a) forțele Flotei Mării Negre; b) forțele Districtului Militar

GRUPAREA DE FORȚE ÎNTRUNITE ALE FEDERAȚIEI RUSE DESFĂȘURATĂ ÎN CRIMEEA

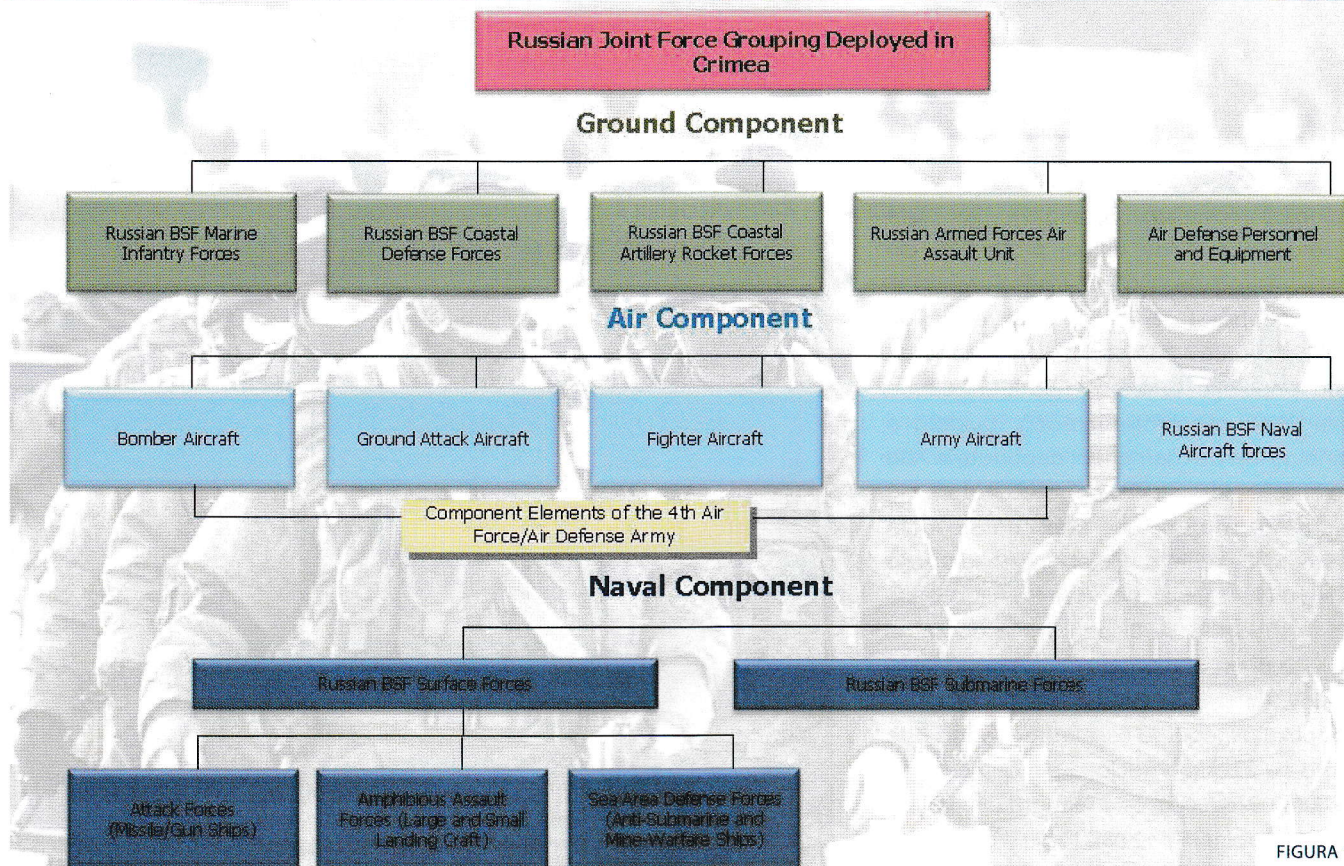

FIGURA 1

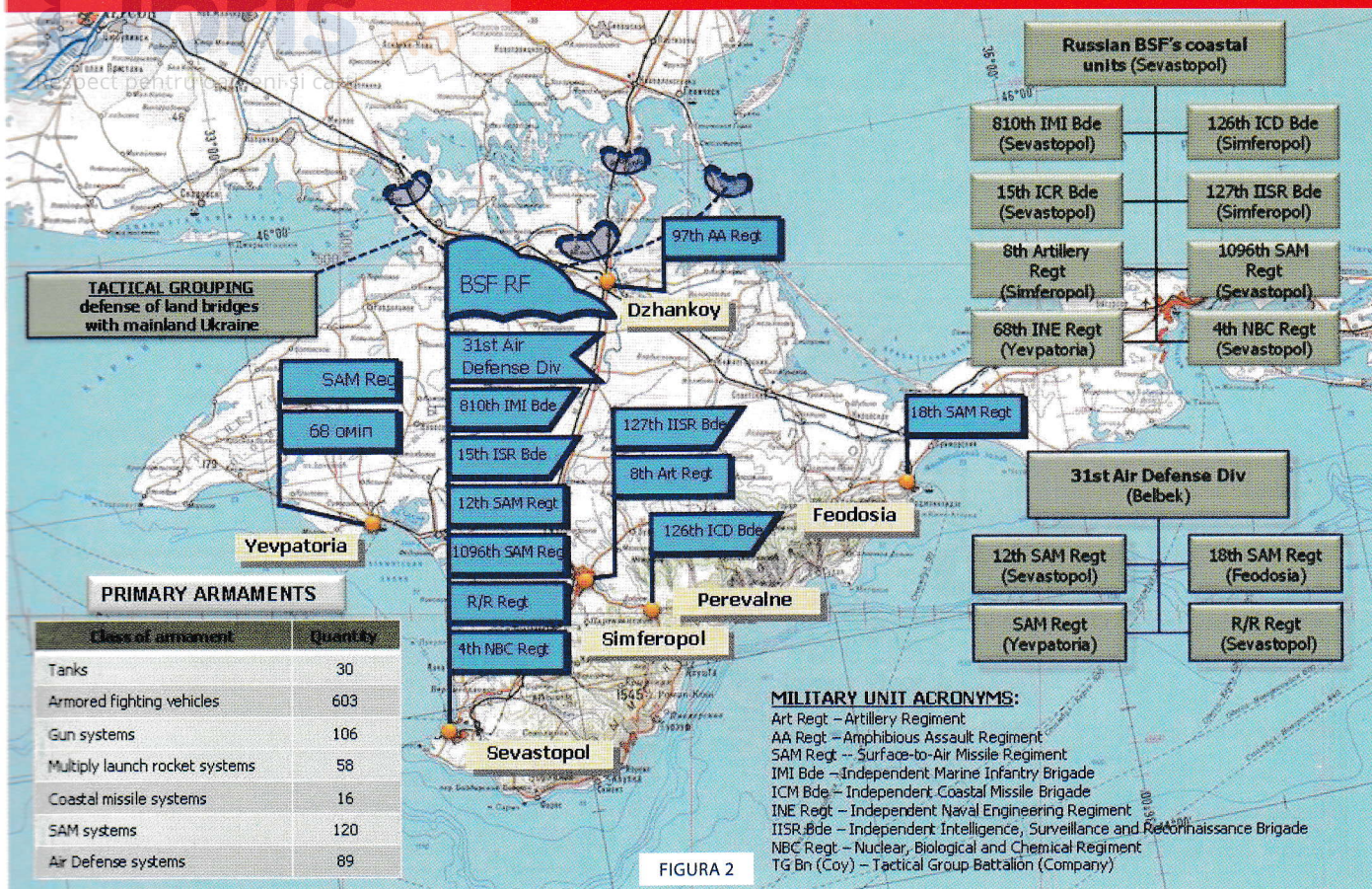

FIGURA 2

Sud (DMS devenit GFIS) din Crimeea, subordonate operativ flotei; c) forțele care vor acționa în sprijinul FMN (ex. "elementele din organica Armatei a 4-a Aviație și Apărare Antiaeriană".

Această nouă organizare tip „întrunit”, asigură F. Ruse posibilitatea de a organiza și executa operații integrate, inter-arme și categorii de forțe pe Teatrul de Operații de Sud - Vest, care cuprinde regiunea: Marea Neagră și Marea Azov, inclusiv zona de litoral și spațiul aerian adiacente: Teatrul de Operații din zona Marea Mediteraneană.

Componenta Terestră (CT) este formată din personalul și echipamentele militare ale FMN, respectiv: infanterie marină, forțele de apărare de coastă, forțele de rachete și artilerie de coastă, unitățile de atac / asalt aerian și cele de apărare aeriană (Figura 1).

Misiunile de bază a CT sunt: apărarea podurilor și a căilor de acces dintre Peninsula Crimeea spre Ucraina; menținerea controlului asupra acestora pentru o eventuală acțiune dinspre Crimeea către Sudul Ucrainei sau/și spre alte direcții, cu deschidere spre Balcani.

Nucleul grupării de forțe terestre din Crimeea, este format din: Brigada 810 Independentă Infanterie Marină (Sevastopol), Brigada 126 Independentă Apărare de Coastă (Simferopol), Brigada 15 Independentă Rachete de Coastă (Sevastopol), Brigada 127 Independentă de Intelligence, Supraveghere și Cercetare (Simferopol), Regimentul 1096 Rachete Sol-Aer (Sevastopol), Regimentul 8 Artilerie (Simferopol), Regimentul 68 Independent Geniu Naval (Yevpatoria) și Regimentul 4 NBC (Sevastopol). Apărarea aeriană este asigurată de unitățile Diviziei 31 Apărare Aeriană din Armata 4 Aeriană/Apărare Aeriană (staționate în Sevastopol, Feodosia și Yevpatoria).

Brigada 810 Independentă Infanterie Marină a devenit componenta cheie a GFIS din Crimeea, capabilă să execute o gamă largă de misiuni de luptă și operații speciale, inclusiv operații expediționare (efective din cadrul brigăzii au fost desfășurate pentru operațiile din Siria).

Armamente și echipamente militare din cele mai noi au fost redistribuite din zona continentală a Rusiei în Crimeea, în special o primă baterie de rachete-artilerie antiaeriene „Pantsir-S1”. Sistemul este conceput pentru a angaja ținte aeriene și terestre, dar poate fi folosit eficient și pentru lovirea instalațiilor militare și facilităților industriale. Pe lângă sistemul „Pantsir-S1”, FMN a desfășurat aici și baterii tip „S-300 PMU SAM”. În paralel, Rusia a desfășurat în zonele de litoral ale Peninsulei Crimeea sisteme de rachete anti-navă „Bastion”, capabile a angaja diferite tipuri de nave de suprafață, precum și ținte terestre (o singură baterie „Bastion” cu rachete de croazieră anti-navă „Oniks”, asigură protecție pentru 600 de km. de coastă). Rusia a mai desfășurat în Crimeea un număr neidentificat de sisteme de rachete de apărare de coastă „BAL” (SSC-6), care anterior erau desfășurate în cadrul Flotei Mării Caspice. Un batalion de rachete „BAL” a fost mutat în orașul Sevastopol și inclus în componența Brigada 15 Independentă Rachete Apărare de Coastă. Sistemul „BAL”, conceput pentru a asigura securitatea apelor

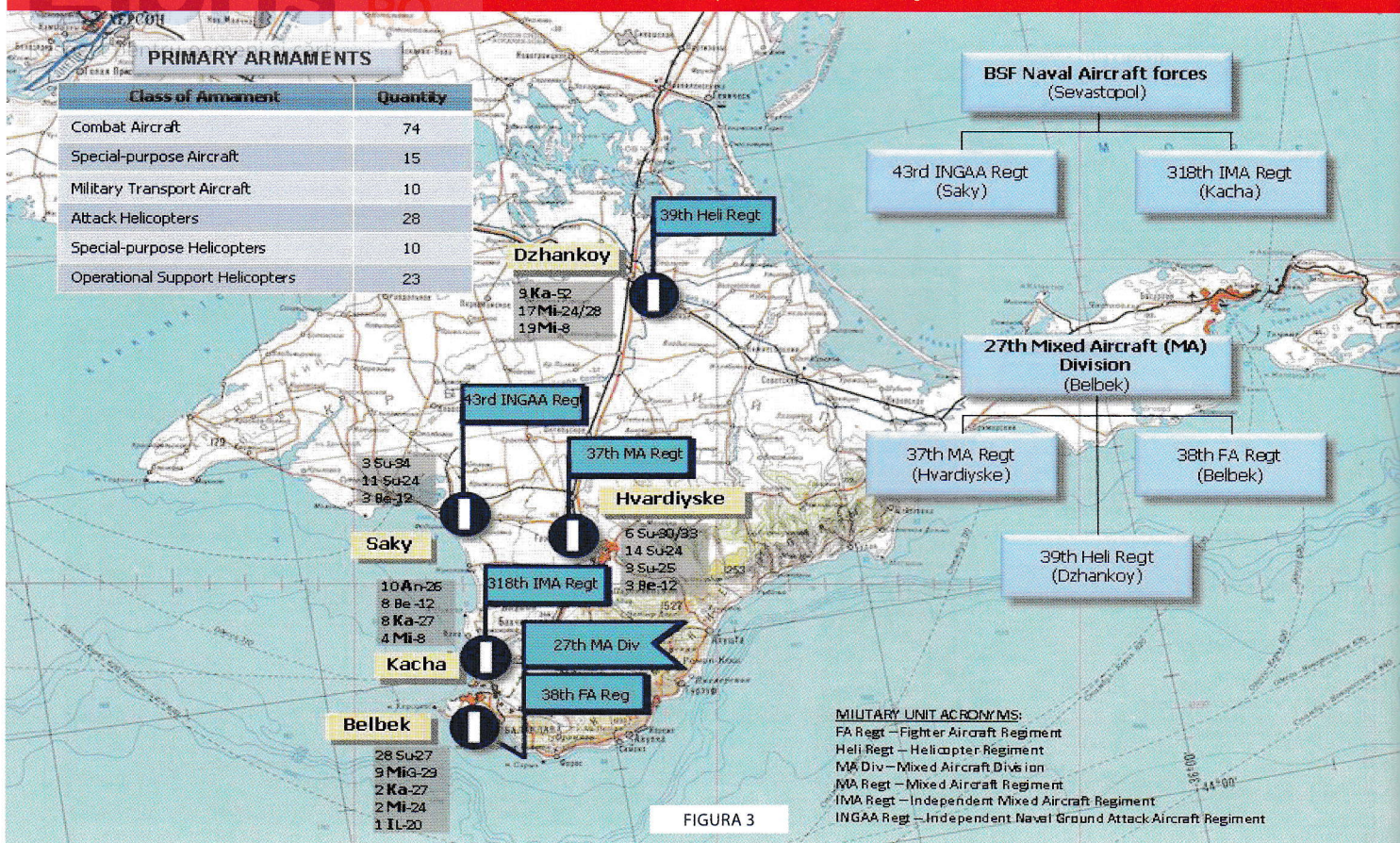

FIGURA 3

teritoriale, constă din rachete anti-navă de tip Kh-35/Kh-35E și Kh-35U/Kh-35UE, dispuse pe vehicule de transport și lansare. Rachetele Kh-35E și Kh-35U au raze de lovire de 120 km și respectiv, 260 km.

Componenta Aeriană (CA), este constituită din:

- unități de aviație ale forțelor aeriene,
- unități care sunt în componența Armatei 4 Apărare Aeriană;
- Forțele Aviației Navale (FAN).

În plus față de unitățile aviației navale (Regimentul 43 Independent Aviație Navală de Atac la Sol, staționat în Saki și Regimentul 318 Independent Mixt de Aviație, staționat în Kacha), a fost recent organizată Divizia 27 Aviație Mixtă, compusă din trei Regimente de Aviație diferite: Regimentul 37 Mixt Aviație, staționat în Hvardiyske, Regimentul 38 Aviație de Luptă (Vânătoare), staționat în Belbek și Regimentul 39 Elicoptere, staționat în Dzhankoy. Aceste unități au în dotare avioane de bombardament, avioane de atac la sol, avioane de luptă/vânătoare și elicoptere.

CA a fost întărită cu noi aeronave de luptă Su-30SM, cu avioane de luptă Su-27SM modernizate, cu avioane de bombardament SU-24M, precum și cu avioane de atac la sol Su-25SM. Regimentul 39 Elicoptere a fost dotat cu elicoptere de atac Ka-52, Mi-28N și Mi-8AMTSh (cu posibilități de acțiune pe timp de noapte). CA are poate îndeplini misiuni de luptă în întreaga regiune a Mării Negre și de a asigura sprijin aer-sol pentru forțele rusești care acționează în zonele din nordul Crimeei și estul Ucrainei.

Componenta Navală (CN) este formată din: Forțele de suprafață și Forțele de submarine ale FMN. Forțele de suprafață sunt compuse din: a) Forțe de atac (nave purtătoare de rachete/artilerie); b) Forțele amfibii de asalt (nave de debarcare mari și mici); c) Forțele de apărare maritimă (nave anti-submarin și nave de minare).

CN include, în prezent, Divizia 30 Nave de Suprafață, Brigada 41 Nave Purtătoare de Rachete, Brigada 68 Nave Apărare de Coastă, Brigada 11 Submarine, Brigada 197 Nave Amfibii de Desant și Brigada 4 Submarine (Figura nr. 4).

Pentru prima dată apar două brigăzi de submarine (Bg. 11 și Bg.4), ceea ce înseamnă că una va avea baza la Sevastopol și a doua în Novorossiysk.

Cu ultimele completări de nave și echipamente, FMN are capacitatea de a desfășura: operații în zonele de litoral ale Mării Negre; operațiuni amfibii, cel mai probabil ofensive; operațiuni expediționare în teatrele de operații îndepărtate (ex.: asigură prezența militară rusească în M. Mediterană sau sprijin pentru operațiile forțelor rusești în Siria).

FMN a fost întărită și prin dotarea cu: două nave noi clasa „Buyan-M”; corvete ușoare purtătoare de rachete „Zeleniy Dol” și „Serpukhov” (2015), echipate cu lansatoare de rachete „Kalibr-NK”; două fregate noi (Admiral Grigorovich și Admiral Essen) primite în 2016; șase noi submarine din clasa „Novorossiysk” (ultimul primit în noiembrie 2016), armate cu lansatoare de rachete tip „Kalibr-PL”.

Se estimează că totalul forței de rachete a crescut de 1,5 ori, de la 142 la 264 de rachete.

După anexarea Peninsulei Crimeea, următoarele unități militare au fost recent create sau reorganizate:

- Divizia 30 de Nave de Suprafață (la Sevastopol), compusă din escadrele de nave ale FMN staționate în Crimeea înainte de anexarea de către Rusia;
- Divizia 27 Aviație Mixtă (la Belbek, Sevastopol);
- Divizia 31 Apărare Aeriană (la Sevastopol);
- Brigada 126 Independentă de Apărare de coastă (la Perevalne), reorganizată din fosta Brigadă 136 Apărare de Coastă a marinei ucrainene;
- Brigada 15 Independentă Rachete de Coastă (la Sevastopol);

- Regimentul 8 Artilerie (la Simferopol).

Să subliniem deci că aici sunt unități ale FMN și unități de toate armele ale Districtului Militar Sud, subordonate operativ Flotei sau sub directa conducere a comandamentului districtului.

În concluzie, F. Rusă a transformat Peninsula Crimeea într-un adevărat portavion fix capabil atât să se apere eficient, cât și să lanseze atacuri de aviație și rachete asupra țintelor din Europa Centrală, de Sud și Est, dar și din Orientul Mijlociu.

Dacă declarațiile președintelui Putin, din 2015 și ale președintelui Camerei Inferioare pentru Apărare din Parlamentul F. Ruse (fost comandant al FMN), Vladimir Komoedov, din iunie 2016, privind desfășurarea până în anul 2019 a sistemelor „Iskander-M” în Crimeea și Kaliningrad în baze permanente, se vor adevăra, raportul de forțe privind mijloacelor de atac nuclear în regiunea M. Negre se va modifica dramatic în favoarea Rusiei. „Iskander-M” poate transporta atât muniție convențională cât și nucleară, are rază de lovire mare și poate lovi ținte din Moldova precum și zonele de litoral din România, Bulgaria și Turcia (poate angaja ținte până la distanța de 500 de km.). Nu trebuie exclusă nici posibilitatea ca Moscova să desfășoare în Crimeea versiunea „Iskander-K”, care lansează rachete de croazieră R-500, cu capacitate de a transporta încărcătura de lovire la o distanță de 2.000 km., amenințând astfel țările din regiunea Caucazului, Orientului Mijlociu precum și din Europa Centrală și de Est.

O amenințare crescută o reprezintă și sisteme de rachete „Kalibr-NK”, în dotarea navelor „Zelenyi Dol” și „Serpukhov” și a noilor submarine din clasa „Novorossiysk”. Rachetele 3M14 lansate de sistemul „Kalibr-NK” pot angaja ținte terestre la distanțe de până la 1.500 km.

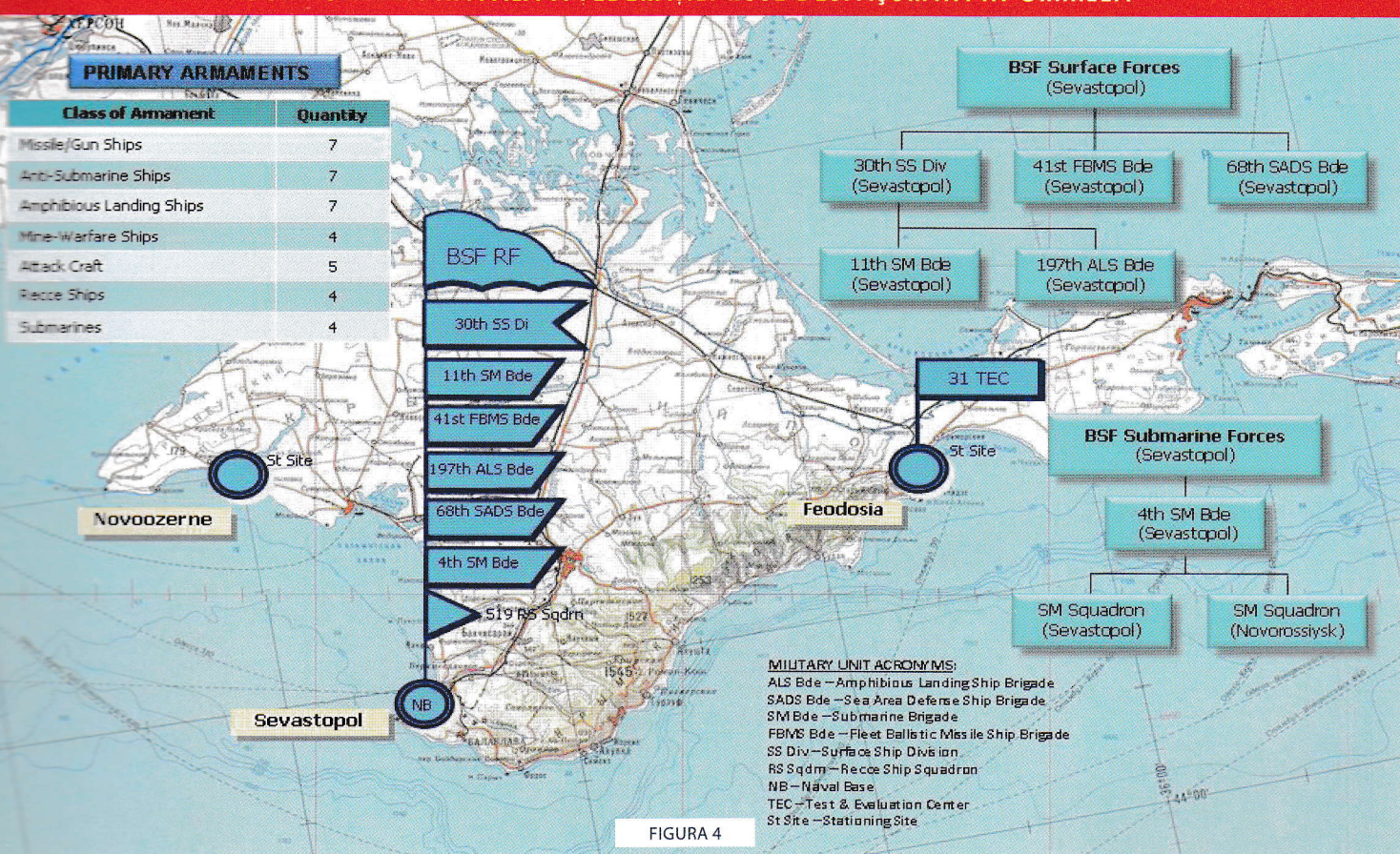
De asemenea, Moscova planifică desfășurarea bombardierelor strategice „Tu-22M3” la Baza aeriană Hvardiyske, la 18 km nord de Simferopol. Planul de desfășurare a bombardierelor „Tu-22M3”

este, probabil, cel mai îngrijorător lucru, având în vedere raza sa operațională de aproximativ 2.400 km. și capacitatea de a transporta rachete de croazieră „Kh-22”, care pot lovi ținte la 500 de km., precum și rachete „Kh-15”, care au raza de lovire de 250 km. Ambele rachete pot transporta focuase nucleare. Raza de acțiune a avioanelor „Tu-22M3” combinată cu rază de lovire a acestor rachete, garantează în mod eficient capacitatea de a ataca ținte oriunde în Europa de Vest. Strategii ruși au planificat ca la finalul perioadei 2020-2025, să se ajungă la efective de 43.000 de militari ruși dislocați în peninsulă. În ceea ce privește materialul militar, se preconizează desfășurarea a: 100 tancuri, 1.150 vehicule blindate de luptă, 400 sisteme de artilerie de diferite calibre, 150 aeronave de luptă, 95 elicoptere, 50 sisteme de rachete de coastă, 33 nave de război și 7 submarine. Din punct de vedere politico-social toate aceste dezvoltări militare au loc fără ca Rusia să fi făcut ceva pentru a îmbunătăți viața populației din Crimeea așa cum a promis înainte de referendum. Nu departe de Simferopol a început realizarea unui oraș – bază militară pentru membrii personalului FMN. Proiectul acestui „oraș”, ține cont de tendințele moderne în materie de cazare, de infrastructura socială și culturală necesară. În prezent, 2109 apartamente au fost finalizate într-un cartier nou construit în zona Golfului Cazacilor de la Sevastopol și sunt gata a fi date în folosință.

În concluzie, putem anticipa o creștere a tensiunilor în regiunea Mării Negre. Este de așteptat ca F. Rusă să organizeze o serie de provocări riscante menite a obține ridicarea sancțiunilor economice impuse de Occident sau pentru testarea voinței acestuia de reacție față de provocări.

(va urma)

COMPONENTA NAVALĂ A FEDERAȚIEI RUSE DESFĂȘURATĂ ÎN CRIMEEA

OSINT – OPEN SOURCES INTELLIGENCE

Majoritatea surselor OSINT analizate și menționate în bibliografie, prezintă următoarea organizare și înregistrare a FMN:

Brigada 30 nave de suprafață, care are în componere:

- Cruciatorul purtător de rachete Moskva (din 1983)
- Distrugătorul purtător de rachete Smetlivii (din 1969)
- Fregata purtătoare de rachete Ladni (din 1980)
- Fregata purtătoare de rachete Pitlivii (din 1981)
- Fregata purtătoare de rachete Admiral Grigorovich (din 2016)
- Fregata purtătoare de rachete Admiral Essen (din 2016)

Brigada 197 nave de asalt / desant

- 3 nave de desant din clasa Tapir (cod NATO-Alligator): Landing ship- Nikola Filchenkov (1975), Landing ship - Orsk (1968) și Landing ship - Saratov (1966)
- 4 nave de desant din clasa 775 (Rapoucha I și II): Landing ship - Azov (1990), Landing ship - Novocherkassk (1987), Landing ship-Tsezar Kunikov (1986), Landing ship - Yamal (1988)

Divizia 247 independentă de submarine (după unele surse, divizion de nave)

- Submarinul Diesel-electric de atac Alrosa (clasa Kilo din 1990)
- Submarinul Diesel-electric de atac Novorossiysk (clasa Improved Kilo din 2014)
- Submarinul Diesel-electric de atac Rostov na Donu (clasa Improved Kilo din 2014)
- Submarinul Diesel-electric de atac Staryy Oskol (clasa Improved Kilo din 2015)
- Submarinul Diesel-electric de atac Krasnodar (din clasa Improved Kilo din 2015)
- Submarinul Diesel-electric de atac Velikiy Novgorod (clasa Improved Kilo, 2016)
- Submarinul Diesel-electric de atac Kolpino (clasa Improved Kilo din 2016)

NOTĂ: Primul submarin este la B.N. Sevastopol, celelalte sunt la B.N. Novorossiysk sau alte locații temporare până la finalizarea construcției bazei navale.

Brigada 68 de nave de apărare de coastă

Divizionul 400 nave antisubmarine:

- 4 corvete antisubmarin din clasa Albatros (cod NATO este Grisha)
- 1 corvetă antisubmarin din clasa Mukha

Notă: există și o variantă care prezintă numai 3 corvete clasa Grisha I și III, astăzi Corvetele ASW Alexandrovets (1982), Suzdalets (1983) și Muromets (1983)

BIBLIOGRAFIE

- Militarization of occupied Crimea – a threat to global security, iunie 2016, <https://defence-ua.com/index.php/en/publications/defense-express-publications/914-militarization-of-occupied-crimea-a-threat-to-global-security>,
- Assessment of situation on temporarily occupied territories of Ukraine and around Ukraine, septembrie 2016, de Defence Intelligence of Ukraine/Ministry of Defence of Ukraine, <http://www.slideshare.net/embassyofukraine/61000135-dod-1>,
- Military Simulations For a Flashpoint Region- WARGAMING UKRAINE, Stratfor, <http://www.slideshare.net/Stratfor/wargaming-ukraine>
- If the Atlantic Ocean is the New Black Sea, What's the Black Sea?, autor John R. Haines, iulie 2016 pe pagina [http://www.fpri.org/article/2016/07/atlantic-ocean-](http://www.fpri.org/article/2016/07/atlantic-ocean-new-black-sea-whats-black-sea-aegis-ashore-black-sea-regions-changing-security-dynamic/)

[new-black-sea-whats-black-sea-aegis-ashore-black-sea-regions-changing-security-dynamic/](http://www.fpri.org/article/2016/07/atlantic-ocean-new-black-sea-whats-black-sea-aegis-ashore-black-sea-regions-changing-security-dynamic/)

- Military Analysis: Russian Black Sea Fleet, Igor Pejic, ianuarie 2016, <https://southfront.org/military-analysis-russian-black-sea-fleet/>
- The alarming Russian military buildup encircling Ukraine, autori Kathleen Weinberger și Franklin Holcomb, Institute For The Study Of War, august 2016, <http://www.businessinsider.com/this-map-shows-the-alarming-russian-military-buildup-encircling-ukraine-2016-8>
- The alarming Russian military buildup encircling Ukraine, autori Kathleen Weinberger și Franklin Holcomb, Institute For The Study Of War, publicat în august 2016 pe pagina <http://www.businessinsider.com/this-map-shows-the-alarming-russian-military-buildup-encircling-ukraine-2016-8>

- Lessons of Russia's "Hybrid War" against Ukraine, autor Yuriy Radkovets, publicat în Octombrie 2016 pe pagina <http://bintel.com.ua/en/article/10-13-lessons/>
- A comparative guide to Russia's use of force, autor Michael Kofman, în ciclul Russian Military Analysis din ianuarie- februarie 2017 publicate pe pagina <https://russianmilitaryanalysis.wordpress.com/>
- Crimea's transformation into an access-denial base, autori George Vișan și Octavian Manea, publicat în iulie 2015 pe pagina <http://www.roec.biz/bsad/portfolio-item/crimeas-transformation-into-an-access-denial-base/>
- Russia is actively militarising Crimea, colaj de stiri a Reuters publicat în noiembrie 2016 pe pagina <http://www.businessinsider.com/russia-is-actively-militarizing-crimea-2016-11>

Divizionul 418 dragoare de mine: carti

- **4 dragoare** maritime din clasa 266M - Avkvamarin (cod NATO-Natya) astfel:
Dragorul-Kovrovets (1974), **Dragorul-Ivan Golubets**(1973) **Dragorul-Turbinist**
(1972) **Dragorul-Vice Admiral Zhukov** (1977)

Brigada 41 vedete purtătoare de rachete

Divizionul 166 nave ușoare purtătoare de rachete, la Novorossiisk:

- **2 corvete** purtătoare de rachete clasa Dergaci (cod NATO); Bora și Samun
 - **2 corvete** purtătoare de rachete clasa Ovod (cod NATO-Nanuchka) Shtil și Mirazh
 - **2 corvete** purtătoare de rachete din clasa Buyan-M (Proiect 21630); Zeleni Dol și Serpuhov (ultimă generație, primite în 2015)
Divizionul 295 vedete purtătoare de rachete, Sulinsk:
 - **1 vedetă** purtătoare de rachete din clasa Vichr
 - **5 vedete** purtătoare de rachete din clasa Molnia

NOTĂ: există o versiune care prezintă 5 vedete/corvete purtătoare de rachete din clasa Tarantul II și III, astfel: Vedetă purtătoare de rachete R-71, R-60, R-109, R-239 și Ivanovets (toate între 1985-1991)

Brigada 184 de apărare de coastă, la Novorossiisk

- **3 corvete** antisubmarin din clasa Albatros (cod NATO Grisha): Corvetele antisubmarin Povorino, Eysk, Kasimov
 - **1 dragor** maritim din clasa Gorya - Dragorul Zheleznyakov
 - **1 dragor** maritim din clasa Natya I - Dragorul Valentin Pikul
 - **1 dragor** maritim clasa Pr.02668 - Dragorul Vice-Admiral Zakharin
 - **2 dragoare** de radă clasa Yakhont; Mineralnye Vody și Leytenant Ilyin

Brigada 11 independentă de artilerie și rachete de coastă

- **3 sisteme** de rachete anti-navă K-300P Bastion-P și sistemul de rachete anti-navă Bal, dislocate la Anapa, Krasnodar Region

Brigada 810 infanterie marină

- **Batalionul 880** infanterie marină
 - **Batalionul 881** asalt aerian/parașutiști

- **Batalionul 888** cercetare

- **Bateria 1613** artilerie

- **Bateria 1619** apărare aeriană

Batalionul 382 independent de infanterie marină

Object-100 Utes sau **Sotka** este un divizion de rachete de coastă anti-navă, cu tragere din buncărele construite încă din perioadă sovietică, dispus pe coasta Crimeei, punctul sudic.

După anexarea Crimeei, Rusia a început reconstrucția buncărelor și reactivarea dispozitivului care, în prezent, în afara sistemelor fixe/buncăre, poate folosi sisteme mobile tip TEL Bastion P-800. Acestea pot avea încărcătură clasică sau nucleară. Este în desfășurare sistemul K-300P Bastion-P (codul NATO este SS-C-5 Stooage), un complex mobil de rachete de apărare de coastă.

Regimentul 25 independent de elicoptere anti-submarin (comandamentul la Kacha, Crimeea) dispune de cca. 20 elicoptere Ka-27 și Mi-14.

Regimentul 917 independent mixt de aviație (comandamentul Kacha, Crimeea), cu cca. 10 avioane de transport An-2, An-12, An-26, 4 hidroavioane Be-12 și 10 elicoptere Mi-8

Escadrila 43 independentă de aviație navală de atac (comandamentul Gvardeyskoye, Crimeea) cu 22 avioane de atac Su-24 M.

Sunt deja dislocate și avioane ale escadrilei de Sukhoi Su-30SMs care în viitor vor înlocui actualele avioane Su-24M staționate în Saki, Crimeea. La acestea, se adaugă unități de artilerie și rachete de coastă și de geniu, reorganizate sau reactivate din organica DMS puse în subordinea FMN:

Brigada 126 independentă de apărare de coastă

- **Regimentul 1096** independent artilerie și rachete de coastă
 - **Regimentul 8** independent artilerie de apărare de coastă (iunie 2014)
 - **Regimentul 68** independent geniu naval

NOTĂ: Unele surse indică prezența în Crimeea a unor unități ale brigăzii 291 artilerie, care au fost implicate atât în Donbasul ucrainean cât și recent în Siria.

DESPRE AUTOR

Colonelul (r) **Constantin MOISA** a participat la misiuni externe ca info-ops officer la Cartierul General al Forțelor ONU din UNAVEM III, Angola și ca ofițer cu operațiile la comandamentul NATO pentru Zona Iberică și Atlanticul de Sud, SOUHLANT. A fost atașat al apărării, militar, aero și naval în Portugalia.

Articol preluat din revista "Dincolo de orizonturi", publicație editată de Asociația Diplomaților Militari în Rezervă și Retrageră "Alexandru Ioan Cuza". - www.admrr.com